

Da undertegnede er en af dem, der har haft lidt med Agitationen at gøre, vilde jeg gerne have Lov til at pege paa et Par Forhold, som jeg tror, det vilde være af Betydning i denne Forbindelse at faa frem til mulig Drøftelse.

Det er, som det sagtens vil være de fleste bekendt, overordentlig vanskeligt, særlig paa Landet, at interessere Folk for Kvindespørgsmaalet. Det kan være skralt nok ogsaa med andre Sager, men dem tager man dog som Regel alvorligt, hvilket ikke altid er Tilfældet med Kvindesagen.

Kommer man nu paa en Egn, hvor Befolkningen som Helhed staar absolut fremmed for denne Bevægelse, og man ikke har en eller flere Forbindelser, d. v. s. Folk, som har nogen Tilknytning til Egnens Befolkning samt en Del Indflydelse, vil Arbejdet i de fleste Tilfælde, om ikke just være spildt, saa dog resultatløst i Retning af at faa dannet nogen Kreds. Thi selv om man naar saa vidt, at en 4—5 Personer tegner sig paa en Liste, kan det langtfra fastslås, at en Kreds er dannet. Dette beror saa godt som udelukkende paa, om den Person, der skal tage Ledelsen, naar man er borte, er en Person, der baade vil og kan gøre noget.

I modsat Fald vil Resultatet blive, at alt ganske rolig glider tilbage i de gamle Folder.

Hvad det derfor gælder om, hvis Agitationen ikke delvis skal være spildt, er at finde saadanne Personligheder, om de er Mænd eller Kvinder kan være ligegyldigt, blot de ejer den fornødne Varme for Sagen og Myndighed til at føre den frem.

Saa vidt mig bekendt, har det hidtil været Hovedkontoret i København, maaske i Forbindelse med Lederne af de saakaldte Foredragsringe, der har ordnet og planlagt Agitationen og anvist de Steder, hvor nye Kredse skulde forsøges dannet.

Denne Fremgangsmaade er absolut forkert, og en stor Del af det Arbejde, der her er udført, har sikkert ikke givet et forholdsmæssigt Resultat. Det er nemlig umuligt for begge disse Parter at udpege de bestemte Personer, der paa de forskellige Egne vilde være bedst skikkede til at føre Sagen frem.

Nej, her er et Arbejde, som Kredslederne ude i de lokale Kredse, maa tage sig af til trods for, at de saavist har Besvær nok i Forvejen. Men det er umuligt, at dette Arbejde kan udføres med den rette Virkning af andre end dem.

De allerfleste Kredsledere kender sikkert en eller anden Kvinde (eller Mand) i Nabo-

byen eller -Sognet, som er i Besiddelse af de nødvendige Kvalifikationer. Har man funden en saadan Personlighed, maa denne paatage sig i alt Fald at faa en 5—6 Interesserede til at give bestemt Løfte om Tilslutning, saasnart det maatte ønskes.

Er Sagen først saaledes forberedt, kan der foranstaltet et Møde, en Taler kan komme til Stede og give de nødvendige Oplysninger, og i det hele taget udfolde sin agitatoriske Virksomhed.

Den Opgave, jeg altsaa mener, Kredslederne skulde tage op, vilde da blive for det første at sørge for, at saadanne Forberedelser bliver trufne, og saasnart dette er sket, sende Bud til Hovedkontoret, der da paa Grundlag af saadanne Henvendelser, der efterhaanden vilde indløbe, vilde være i Stand til at planlægge en Foredragsrejse, hvis gode Resultat omtrent paa Forhaand vilde være sikret.

Man kan naturligvis nu indvende, at der godt kan dannes Kredse uden en saadan Forberedelse. Ja, ogsaa jeg har dannet saadanne Kredse. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at en Del af den Slags Kredse, saasnart man er borte, kun er til paa Papiret og hurtigt syner hen, fordi de rette Ledere ikke er bleven fundne. Saadanne kan kun findes af stedlig kendte Mænd og Kvinder, der tillige har fuldt ud Forstaaelse af Sagen.

R. S. Glarbo.

Fra Kredsene.

Hillerød.

Kredsen og Hillerød Kvindevalgretsforening afholder i Vinterens Løb en Række fælles Sammenkomster.

Den første fandt Sted den 12. Oktober, hvor Oberst N. P. Jensen holdt et politisk Foredrag, der omhandlede vor politiske Historie fra Midten af sidste Aarhundrede til nu.

Overfor Spørgsmaalet om Kvindernes politiske Valgret stillede han sig afventende; men vilde dog stemme derfor.

Fr. Mørk sluttede Mødet med at udtale Ønsket om, at disse Foredrag maatte dygtiggøre og oplyse Kvinderne til det politiske Arbejde, som Fremtiden vil kræve af dem, og meddelte, at Folketingsmændene J. C. Christensen, Rode og K. M. Klausen havde givet Løfte om i Vinter at tale ved Møderne.